

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci žalobce **J.T.**, nar. ..., V..., *Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Praha 4, Na Zlatnici 301/2*, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, Škroupova 18, 306 13 Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 07.04.2016 č.j. DSH/4044/16,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 07.04.2016 č.j. DSH/4044/16 se **z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen **n a h r a d i t** žalobci náklady řízení ve výši 15.342,- Kč k rukám zástupce žalobce Mgr. Jaroslava Topola, advokáta, do 1 měsíce od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo k odvolání žalobce změněno rozhodnutí Městského úřadu Klatovy, odboru dopravy – dopravního úřadu (dále jen „*MěÚ Klatovy*“), ze dne 15.6.2015 č.j. OD/6812/15/Ka, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 46 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 19.2.2016 (dále jen „*zákon o přestupcích*“), pro porušení § 94a odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění účinném

do 19.2.2016 (dále jen „*zákon o silničním provozu*“), za což mu byla uložena pokuta snižená žalovaným na 500,-Kč a náhrada nákladů řízení 1.000,-Kč.

Žalobce v žalobě rozporoval názor žalovaného, že byl vázán rozsudkem Krajského soud v Plzni (dále jen „*KS v Plzni*“) č.j. 30A 106/2015-51 ohledně toho, zda a kdy nabylo právní moci rozhodnutí č.j. OD/3111/15/Pr ze dne 12.3.2015, od jehož právní moci měla začít běžet lhůta ke splnění povinnosti odevzdat řidičský průkaz, jejíž nesplnění je nyní žalobci kladeno za vinu. Dle žalobce byl žalovaný povinen sám posoudit, zda a případně kdy nabylo toto rozhodnutí právní moci, tedy zda došlo k doručení odvolání proti němu, jak namítal žalobce. Žalobce poukázal na ustanovení § 57 odst. 1 správního řádu (dále jen „*s.ř.*“), podle něhož, jestliže vydání rozhodnutí závisí na řešení otázky, o níž nepřísluší správnímu orgánu rozhodnout, a o které dosud nebylo pravomocně rozhodnuto, správní orgán si o ní může učinit úsudek; správní orgán si však nemůže učinit úsudek o tom, zda byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt a kdo za něj odpovídá, ani o otázkách osobního stavu. Podle § 57 odst. 3 téhož zákona rozhodnutím příslušného orgánu o předběžné otázce, které je pravomocné, případně předběžně vykonatelné, je správní orgán vázán. Z tohoto dle žalobce a contrario vyplývá, že úprava předběžné otázky se vztahuje pouze na otázky, které není správní orgán (žalovaný) oprávněn sám rozhodnout. Pokud jde o otázku, o které správní orgán je oprávněn sám rozhodnout, není vázán pravomocným rozhodnutím jiného orgánu, v němž již taková otázka byla řešena. Otázka, zda a kdy případně bylo zmocněncem žalobce podáno odvolání proti rozhodnutí, resp. kdy nabylo toto rozhodnutí právní moci, nepochybně není podle žalobce otázkou, o níž by nemohl žalovaný sám rozhodnout. Žalovaný poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „*NSS*“) ze dne 22.4.2011 č.j. 5As 3/2011-54, podle něhož otázka nedoručení rozhodnutí MěÚ Nový Jičín ze dne 13.10.2009 žalobci byla sice otázkou, která musela být s ohledem na námitku žalobce v dané věci posouzena, nejednalo se však o předběžnou otázku podle § 57 s.ř. Jednalo se o nutnost shromáždění dostatečných podkladů pro rozhodnutí a o prokázání skutkových zjištění ohledně doručení rozhodnutí MěÚ Nový Jičín, nikoliv o otázku, o níž by nebyl správní orgán příslušný rozhodnout a o níž dosud nebylo pravomocně rozhodnuto. Z těchto důvodů je podle žalobce v dané věci napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť žalovaný se s námitkou žalobce, že rozhodnutí ze dne 12.3.2015 č.j. OD/3111/15/Pr nenabylo právní moci dnem 11.4.2015, neboť proti němu bylo podáno dne 9.4.2015 odvolání, řádně nevypořádal. Zůstala důvodná pochybnost o vině žalobce, tudíž také o tom, zda měl povinnost ve lhůtě pěti pracovních dní od 11.4.2015 povinnost odevzdat řidičský průkaz. Napadené rozhodnutí je nezákonné též pro nedostatečně zjištěný skutkový stav. Žalobce namítal i zásadní porušení jeho procesních práv, když žalovaný nevypořádal důkazní návrhy žalobce uvedené ve vyjádření ze dne 18.6.2015, a to elektronickým podáním odvolání, elektronickým potvrzení podání odvolání, spisem sp.zn. ZN/OD/142/15-48 vedeným MěÚ Klatovy. Žalovaný konstatoval, že s ohledem na zohlednění těchto důkazů při rozhodování soudu shledal provádění těchto důkazů nadbytečným a neúčelným. Podle žalobce, jelikož žalovaný nebyl rozsudkem KS v Plzni vázán, nemohl ani důkazní návrhy žalobce odmítnout s tím, že totožné dokazování bylo provedeno před KS v Plzni, neboť tato zásada neznamená, že správní orgány jsou bez dalšího a vždy vázány právním názorem soudu, ale pouze to, že nejsou právní otázky předmětem dokazování. K tomuto žalobce poukázal na usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 26.9.2007 sp.zn. 25Cdo 1143/2006. Žalovaný nebyl podle žalobce ani oprávněn se toliko ztotožnit se s názory KS v Plzni, nýbrž uvést vlastní úvahy, což vyplývá např.

z rozsudku NSS ze dne 28.4.2016 č.j. 7As 27/2016-31, podle něhož, aby mohlo být soudní rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj vyplývat úvahy krajského soudu vedoucí k výroku rozhodnutí, tzn. že se musí jednat o úvahy správního soudu, nikoliv jiného účastníka řízení (žalovaného). Pokud krajský soud nevyslovil vlastní stanovisko, ale jen uvedl, že se otázkou zabýval již správní orgány ve svých rozhodnutích a s tímto hodnocením se zcela ztotožňuje, je takový závěr nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů. Dále žalobce rozporoval v žalobě názor KS v Plzni obsažený v rozsudku č.j. 30A 106/2015-51, podle něhož v případě odmítnutí určitého podání poštovním serverem správního orgánu z důvodu jeho vyhodnocení jako spamu, bez dalšího nedojde k doručení podání. Podle žalobce je takový názor přípustný jen tehdy, kdy je podání vyhodnocené jako spam obsahuje chybný formát nebo počítačový program. To však podání žalobce neobsahovalo a žalovaný ani soud toto netvrdili. Pokud se správní orgán podáním žalobce nezabýval a předmětné podání smazal, nemůže to jít k tíži žalobce, neboť je odpovědností příslušného správního orgánu, zda a jak nastaví spamový filtr. V dané věci dle žalobce na místě aplikovat zásadu in dubio pro reo a vycházet z toho, že žalobce podal odvolání dne 29.4.2015, neboť pokud došlo ke smazání jeho podání ze dne 9.4.2015 a 14.4.2015, nebylo již možné přezkoumat jejich obsah (ačkoliv KS v Plzni se o podáních vyjadřoval jako o odvoláních, což nasvědčuje tomu, že alespoň předmět těchto e-mailů se uchoval), toto nemůže být žalobci k tíži, neboť důkazní nouze je způsobena nezákonným postupem MěÚ Klatovy. Žalobce poukázal na rozsudek NSS ze dne 15.12.2015 č.j. 9As 223/2015-35. Z uvedeného dle žalobce vyplývá, že žalovaný se měl sám zabývat otázkou, zda bylo MěÚ Klatovy od zmocněnce žalobce doručeno odvolání dne 9.4.2015 a zda toto bylo následně potvrzeno dne 14.4.2015, jak žalobce tvrdil, neboť nešlo o předběžnou otázku dle § 57 s.ř. a dále žalovaný pochybil, pokud se ztotožnil s názorem KS v Plzni, neboť s ohledem na uvedené rozsudky je zřejmé, že pouhé vyhodnocení podání, jakožto nevyžádaného obchodního sdělení (spamu) nepostačuje k tomu, aby se správní orgán tímto podáním vůbec nezabýval – pokud neobsahuje chybný formát nebo počítačový program, které jsou způsobitelné přivodit škodu na výpočetní technice.

Dále žalobce namítá nepřezkoumatelnost výroku pro nesrozumitelnost, neboť se z něho nepodává, že žalobce svým jednáním porušil nějakou povinnost. Přitom podle § 46 odst. 1 zákona o přestupcích je přestupkem i porušení jiných povinností, než uvedených v § 21 až § 45, jestliže jsou stanoveny zvláštními právními předpisy včetně nařízení obcí, okresních úřadů a krajů, Z toho je podle žalobce zřejmé, že základním znakem této skutkové podstaty je porušení tzv. jiné povinnosti. Její porušení se však z výroku nepodává. Odkazuje se na jiné ustanovení ve výroku tak, že se uvádí „v souladu s § 94 odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb. nebyl odevzdán žalobcem řidičský průkaz“. Žalobci je podle jeho názoru kladeno za vinu, že postupoval v souladu s právními předpisy, nikoliv, že povinnost porušil.

Konečně žalobce v žalobě namítal, že se správní orgány nezabývaly tím, zda byla v dané věci naplněna tzv. materiální stránka přestupku dostatečným způsobem.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby s tím, že žalobce se přestupku spočívajícího v neodevzdání řidičského průkazu ve stanovené lhůtě po nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce zákazu řízení motorových vozidel dopustil nejméně ve formě nevědomé nedbalosti, neboť pokud by se řádně zajímal o osud řízení o přestupku, o jehož vedení věděl, mohl taktéž vědět o nabytí právní moci tohoto rozhodnutí a mohl by předejít

podáním odvolání negativním následkům navázaným na právní moc rozhodnutí, či mohl nabytí právní moci zvrátit například cestou institutu prominutí zmeškání. I pokud by právnická osoba Fleet Control s.r.o. byla tehdejší zmocněncem žalobce, což nelze dovodit, a byla k podání odvolání zachycen spamovým filtrem, oprávněna, tato skutečnost není důvodem pro rezignaci žalobce na přiměřenou procesní obezřetnost a zjišťování si skutečností ohledně stavu řízení. Údajný zmocněnec žalobce Fleet Control s.r.o. má zřízenou datovou schránku, pomocí níž může nezpochybnitelně podávat veškerá podání, přesto došlo k zaslání odvolání (bez zaručeného elektronického podpisu a následně i se zaručeným elektronickým podpisem) cestou ne zcela spolehlivého způsobu doručování, tedy e-mailem. Za takové situace je na žalobci v případě sporu o doručení podání, aby prokázal, že podání byla správnímu orgánu I. stupně řádně doručena. Žalovaný se stejně jako KS v Plzni v rozsudku sp.zn. 30A 106/2015 domnívá, že žalobce neprokázal řádné doručení podání, tedy správnímu orgánu I. stupně nevznikla povinnost zabývat se takovým podáním a rozhodnutí zůstává pravomocným. Až ve vyjádření po vydání rozhodnutí správní orgánu I stupně začal žalobce zpochybňovat nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce zákazu činnosti. S ohledem na založené rozhodnutí o uložení sankce s doložkou právní moci neměl žalovaný žádné důvody s ohledem na prezenci správnosti správních aktů o právní moci tohoto rozhodnutí pochybovat. Až v průběhu odvolacího řízení byla zjištěna potřeba doplnit spisovou dokumentaci o další podklady v návaznosti na tvrzení žalobce o podaném odvolání, kdy bylo žalovanému z úřední činnosti známo, že je vedeno soudní a řízení ve věci nečinnosti MěÚ Klatovy, odboru dopravy – dopravního úřadu před KS v Plzni, a proto žalovaný vyčkal rozhodnutí soudu v předmětné věci, kterou vnímal jakožto předmětnou otázku. Soud rozhodoval o stěžejní otázce, zda předmětné rozhodnutí nabylo právní moci či nikoliv s ohledem na podání údajného zmocněnce žalobce zaslání e-mailem a zachycení spamovým filtrem. Dle žalovaného bylo na místě vyčkat rozhodnutí soudu a rozhodnout v souladu s názorem soudu. Žalovaný se se závěry soudu ztotožnil ve svém rozhodnutí, kde uvedl závěry z KS a svůj souhlas s nimi. Dle žalovaného je absurdní, aby bylo jeho napadené rozhodnutí pro takový postup vnímáno jako nepřezkoumatelné, když pokud by žalovaný formuloval vlastní správní úvahu, byla by jeho slova zcela totožná s posouzením soudu, tedy by se jednalo o neúčelné opakování stejných úvah a závěrů. Žalovaný má argumentaci KS za vyčerpávající a jen stěží by bylo možné uvést více. O nepřezkoumatelnost by se podle žalovaného jednalo jen tehdy, pokud by bez uvedení závěrů soudu odkázal na předmětný rozsudek a ztotožnil se s ním. Podle žalovaného rozsudek NSS č.j. 5As 3/2011-54 na danou věc nedopadá, neboť tehdy se soud zabýval prokázaným doručením rozhodnutí správního orgánu, kdy v jiném řízení mohlo být provedeno dokazování ohledně doručení konkrétního rozhodnutí, tedy se nejednalo o předběžnou otázku. V nynější věci je posuzováno doručení podání ze strany odvolatele a k tomu žalovaný uvádí, že je zásadní rozdíl v otázce, kdo nese důkazní břemeno. V této věci by bylo důkazní břemeno ohledně doručení odvolání na žalobci, který dle závěru KS doručení písemností neprokázal. Jen stěží může v jiném řízení správní orgán prokazovat skutečnosti o doručení podání účastníka řízení či zmocněnce, které může prokázat toliko podatelna. Nelze přijmout závěry, že by v nyní projednávané věci posouzení právní moci rozhodnutí zakládající povinnost žalobce odevzdat řidičský průkaz nebylo předběžnou otázkou. Nabytí právní moci rozhodnutí, které podle žalobce odevzdat řidičský průkaz, si podle žalovaného způsobil žalobce sám tím, že proti rozhodnutí nepodal odvolání a nezajímal se o osud předmětného řízení, což mělo za následek nabytí právní moci rozhodnutí a dále vznik povinnosti odevzdat řidičský průkaz. Vzhledem k tomu, že žalobce řidičský průkaz ve

stanovené lhůtě neodevzdal, naplnil skutkovou podstatu předmětného přestupku. E-mailem zaslané podání (zřejmě odvolání), nemělo za následek úkony v odvolacím řízení. Správní orgán I. stupně se neocítl v důkazní nouzi, neboť vycházel z presungce správnosti pravomocného rozhodnutí a žalobce v řízení před správním orgánem I. stupně žádné námitky neuplatnil. K otázce materiální stránky přestupku žalovaný poukázal na rozsudek NSS sp.zn. 5As 104/2008, podle něhož k naplnění formálních znaků přestupku dochází v prvních případech i k naplnění znaku materiálního, což neplatí pouze v případě, že existují neznámé okolnosti, které vylučují, aby v konkrétním případě byl porušen či ohrožen zájem chráněný zákonem. Formulace v souladu s §94a odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb. ve výroku rozhodnutí dle žalovaného nemůže zakládat nepřezkoumatelnost výroku rozhodnutí.

Žalovaný k vyjádření přiložil e-mailovou žádost pracovnice žalovaného Bc. P.Š. z 11.8.2016 adresovanou panu K. na doložení parametrů nastavení antispamového filtru na úřadě, kdy podklady je nutné doložit ve vztahu k podané správní žalobě s tím, že žádost vyplývá z požadavků NSS formovaný v rozsudku č.j. 9As 223/2015-35 ze dne 15.12.2015 na doložení případů pádů e-mailů do nevyžádané pošty, k čemuž došlo i v řízení vedeném na úřadu na odboru dopravy pod sp.zn. ZN/OD/142/15-48, kdy na tento rozsudek žalobce v žalobě přímo odkazuje. Žádá se v žádosti o kontaktování dodavatele antispamového filtru za účelem doložení jeho nastavení konkrétních parametrů, sdělení údajů o osobě, která filtr zprovoznila a s jakým konkrétním nastavením a zda k instalaci měla oprávnění (proškolení atd.) a dále posouzení výrobce filtru ohledně konkrétního nastavení filtru na úřadě v době pádu předmětných e-mailů z e-mailové adresy ...ze dne 9.4.2015 a 14.4.2015 do nevyžádané pošty. Dále se žádá sdělení, jaké konkrétní příčiny u hodnoty 6,54 ve spamovém filtru u předmětných e-mailů mohly konkrétně vést k pádu konkrétních e-mailů do spamového filtru, byť konkrétní příčina dle předchozího sdělení není zjištělná z důvodu smazání e-mailů a zda tato hodnota zjištěná u písemnosti odůvodňovala obavu z toho, že jde o chybný datový formát zprávy či zpráva obsahuje program, kdy tyto vzbuzovaly důvodnou obavu ze zavirování počítače.

Žalobce v replice uváděl, že mu není zřejmé, a jakou procesní omezitelnost měl vynaložit, zda se měl u správního orgánu zjišťovat, že došlo k vydání rozhodnutí o uložení zákazu řízení. Žalobce uvedl, že právě za účelem toho, aby se nemusel o průběh řízení starat, se nechal zastoupit. Pokud odvolání podala osoba, která k tomu prokázala zmocnění, bylo povinností správního orgánu pochybnost v tomto směru odstranit podle § 37 odst. 3 s.ř. Držitel datové schránky nemá povinnost činit veškerá podání prostřednictvím datové schránky, každá soukromá osoba má právo zvolit si způsob jakým podání vůči správnímu orgánu učiní. Podle žalobce rovněž nelze přehlédnout, že je praxí této společnosti činit podání e-mailem, nikoliv prostřednictvím datové schránky, což musí být správním orgánům známo z jejich úřední činnosti. Důkazem o doručení e-mailů obsahujících odvolání je okolnost, že existuje záznam o tom, že podatelna tyto e-maily odmítla jako spam. Žalobce odkázal na rozsudek KS v Brně ze dne 7.3.2017 č.j. 33A 36/2015-49, podle něhož KS při hodnocení této situace vycházel z právního názoru, že otázka včasnosti podaného odvolání (§ 83 s.ř.) musí být soudem posuzována v souladu s objektivním stavem bez ohledu na subjektivní znalost rozhodných skutečností odpovědných pracovníků správního orgánu. Je jejich povinností zajistit obsluhu elektronických podatelen tak, aby podání prostřednictvím veřejné datové sítě byla v souladu správními předpisy přijata, zpracována a předána odpovědným pracovníkům

správního orgánu. V dané věci prvostupňový správní orgán pochybil, pokud nepřijal podání zmocněnce žalobce nazvané jako odvolání, které bylo zasláno na elektronickou adresu podatelny prvostupňového správního orgánu, a tento dokument nezařadil do příslušného správního spisu bez ohledu na to, zda podání obsahovalo zaručený elektronický podpis či nikoliv. Presungce správnosti rozhodnutí podle žalobce neznámá, a že skutečnost, které svědčí, nelze činit spornou, právě naopak. Žalobce přitom správnost doložky sporoval. Žalobce poukázal na rozsudek KS v Ústí nad Labem ze dne 24.10.2011 č.j. 15A 66/2011-32, podle něhož podle § 53 odst. 3 s.ř. z roku 2004 je zakotvena vyvratitelná domněnka o pravdivosti skutečností uvedených ve veřejné listině. Skutečnosti zapsané ve veřejné listině mohou být v případě existence důkazů zpochybňujících správnost uvedených údajů předmětem dokazování. Podle žalobce je v dané věci povinností správního orgánu prokázat, že podání, které nebylo zpracováno proto, že bylo spamovým filtrem posouzeno jako spam, skutečně spamem bylo. Toto v dané věci správním orgánem prokázáno nebylo.

Součástí správního spisu je kopie rozhodnutí MěÚ Klatovy, odboru dopravy – dopravní úřad, ze dne 12.3.2015 č.j. OD/3111/15-Pr, s vyznačenou doložkou právní moci dnem 11.4.2015, jímž byl žalobce uznán ze spáchání přestupku a za něj mu byl uložen mimo jiné zákaz řízení všech motorových vozidel na dobu osmi měsíců. Součástí rozhodnutí je poučení podle § 94 odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu, podle něhož žalobce je povinen odevzdat řidičský průkaz příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností podle místa svého trvalého bydliště do pěti pracovních dnů po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Dále je součástí spisu kopie doručky tohoto rozhodnutí, z níž vyplývá, že zásilka byla připravena k vyzvednutí u poštovního orgánu dne 16.3.2015 a vložena do schránky byla 27.3.2015. Příkazem MěÚ Klatovy, odboru dopravy - dopravního úřadu ze dne 22.4.2015 byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 46 odst. 1 zákona o přestupcích tím, že v souladu s §94a odst. 2 zákona o silničním provozu v zákonné lhůtě pěti pracovních dnů od nabytí právní moci rozhodnutí tohoto úřadu č.j. OD/3111/15-Pr (nabytí právní moci tohoto rozhodnutí 11.4.2015) neodevzdal svůj řidičský průkaz příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odpor prostřednictvím zmocněnce Ing. M.J. Správní orgán ve věci nařídil jednání na 2.6.2015 v 8:00 hod., přičemž v tento den dle úředního záznamu v 7:45 hod. telefonicky kontaktoval správní orgán Ing. J., který se omluvil z jednání s tím, že má současně jednání v Horšovském Týně. Zmocněnci bylo správním orgánem sděleno, že jednání proběhne v původním termínu. Zmocněnec žalobce Ing. J. se téhož dne dostavil ke správnímu orgánu k nahlédnutí do spisu a byly mu pořízeny kopie písemností ze spisové dokumentace. Současně zmocněnec požádal o lhůtu k vyjádření do 9.6.2015.

Následovalo rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 46 odst. 1 zákona o přestupcích s tím, že v souladu s § 94a odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., v zákonné lhůtě pěti pracovních dnů ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí MěÚ Klatovy, odboru dopravy, č.j. OD/3111/15-Pr ze dne 11.3.2015 (nabytí právní moci 11.4.2015), neodevzdal řidičský průkaz příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností. V odůvodnění správní orgán konstatoval, že má za prokázané, že žalobce naplnil znaky tohoto přestupku s tím, že dle správního orgánu byl přestupek spáchán úmyslně, což je přitěžující okolností. Úmysl byl spatřován v tom, že žalobce věděl o tom, že svůj řidičský průkaz musí odevzdat na MěÚ Klatovy – odbor dopravy. Při ukládání sankce

bylo přihlédnuto v neprospěch žalobce k tomu, že neuposlechl výzvy MěÚ Klatovy, odboru dopravy a svůj řidičský průkaz ve stanoveném termínu neodevzdal. Dále bylo přihlédnuto ke skutečnosti, že žalobce byl o povinnosti odevzdat řidičský průkaz informován již v rozhodnutí o uložení zákazu řízení všech motorových vozidel, tudíž věděl, jaké má povinnosti. Správní orgán konstatoval, že v rozhodnutí MěÚ Klatovy, odbor dopravy, je uvedeno, že žalobce je povinen svěřit řidičský průkaz příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do pěti pracovních dnů od právní moci rozhodnutí. Rozhodnutí žalobce osobně převzal 31.3.2015.

Z kopie rozhodnutí MěÚ Klatovy č.j. OD/3111/15/Pr vyplývá, že na poslední straně je dále uvedeno „rozhodnutí převzal dne 31.3.2015 a podpis žalobce a číslo jeho občanského průkazu“.

Rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 15.6.2015 bylo zmocněnci žalobce dodáno do datové schránky dne 15.6.2015 a vyzvednuto (doručeno) 23.6.2015. Dne 18.6.2015 došlo správnímu orgánu I. stupně vyjádření zmocněnce, v němž zmocněnec namítal, že sporné rozhodnutí č.j. OD/3111/15/Pr nenabývalo právní moci, neboť proti němu bylo platně podáno odvolání dne 9.4.2015 prostřednictvím zmocněnce žalobce, k čemuž se navrhuje důkazy elektronickým podáním odvolání, elektronickým potvrzením podání odvolání a spisem sp.zn. ZN/OD/142/15-48 vedeným MěÚ Klatovy. Ke svému vyjádření žalobce přiložil fotokopii PrintScreenu e-mailu ze dne 9.4.2015 v 18:58 hod. z adresy ...na adresu posta@mukt.cz s předmětem zprávy „odvolání“ a přílohou označenou rovněž „odvolání“ a s obsahem zprávy: adresát Městský úřad Klatovy, pod tímto jméno a adresa žalobce, zastoupen společností Fleet Control, s.r.o., dne 9.4.2015 sp.zn. ZN/OD/142/15-48. Dále žalobce předložil fotokopii obdobného PrintScreenu e-mailu datovaného 14.4.2015 v 15:01 hod., kde je nad uvedené údaje přidáno Signet by... Dále byla předložena fotokopie nepodepsané plné moci datované 5.1.2015, jíž žalobce zmocnil společnost Fleet Control s.r.o. k zastupování ve správním řízení vedeném pod sp.zn. KRPP-207081-2/PŘ-2014-030416.

Dále je součástí spisu e-mailová zpráva od R.K. z MěÚ Klatovy, z níž vyplývá, že e-mail datovaný 9.4.2015 z 18:58 hod. od odesílatele ...a e-mail od téže osoby datovaný 14.4.2015 z 15:00 hod., byly označeny jako spamy a proto nebyly zpracovány.

Žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí ve věci podal prostřednictvím zmocněnce odvolání, které přes výzvu nedoplnil.

Správní orgán doplnil řízení o rozsudek KS v Plzni ze dne 13.1.2016 č.j. 30A 106/2015-51, z něhož vyplývá, že podání z adresy ...ze dne 9.4.2015 a 14.4.2015 (které bylo doplňováno o uznávaný elektronický podpis) nebylo v obou případech na adresu žalovaného posta@mukt.cz doručeno. V prvním případě dne 9.4.2015 bylo spojení mezi počítačem odesílatele navázáno a v témže čase bylo ukončeno a podání bylo vyhodnoceno jako spam – nevyžádané obchodní sdělení. Stejně bylo postupováno u druhého podání a tato byla odstraněna a do přímé sféry žalovaného se nedostala, neboť došla na adresu poštovního serveru, který je vyhodnotil jako spam a na koncovou určenou adresu posta@mukt.cz tato podání neodeslal. Z toho důvodu tato podání nebyla vyhodnocena jako doručená správnímu orgánu a nebyla dle § 9 odst. 3 vyhlášky č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové

služby zaevidována, nebyla podatelnou žalovaného přijata a pro obě podání tím nebyl vygenerován ani identifikátor. Způsob komunikace mezi počítačem odesílatele a příslušným poštovním serverem, jehož prostřednictvím mělo být podání doručeno adresátovi, nedokládá, že žalobce po odeslání příslušných podání prokázal, že podání byla adresátovi doručena. Jelikož nepředložení odvolání odvolacímu orgánu žalobce neprokázal, nebyla shledána důvodná žaloba a nejednalo se o nezákonný zásah žalovaného. Rozsudek se opírá například o rozsudek NSS č.j. 9Afs 28/2010-79 ze dne 15.7.2010, podle něhož důkazní břemeno při elektronickém doručování spočívá na odesílateli a tím se odlišuje způsob doručování od doručování prostřednictvím poštovního orgánu, který má povinnosti podání doručit a je odpovědný za doručení písemnosti. Samotný obsah počítače představovaný otiskem jeho stránky formou PrintScreenu může sice prokazovat, že zpráva byla z konkrétního počítače odeslána, ale tato skutečnost nepostačuje k prokázání, že elektronická pošta došla adresátovi. Za této situace důkaz přiloženým PrintScreenem nepostačuje k prokázání, že podání ze dne 9.4.2015 a ze dne 14.4.2015 byla na adresu posta@mukt.cz řádně doručena.

V písemnosti ze dne 16.3.2016 byl žalobce prostřednictvím svého zmocněnce vyrozuměn o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, které byly v odvolacím řízení do spisu doplněny.

V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný konstatoval, že bylo nezbytné vymezit skutek jako období mezi okamžikem nesplnění zákonné povinnosti do pěti pracovních dnů odevzdat řidičský průkaz a zahájením řízení pro přestupek, na základě čehož musel žalovaný za situace zkrácení časového období páčání přestupku též přiměřeně snížit uloženou sankci. Skutečnost, že odevzdání řidičského průkazu žalobcem nedošlo ihned poté, co povinnost žalobci vznikla, neznamená podle žalovaného, že nedošlo u předmětného přestupku k naplnění materiální stránky přestupku, neboť zájem společnosti tkví v tom, aby se na vozovkách pozemních komunikací nepohybovala vozidla řízená osobami, které s ohledem na uloženou sankci zákazu činnosti byly z provozu vyloučeny. Dále dle žalovaného nelze žalobci prokázat úmyslné zavinění s ohledem na to, že jakási písemnost (zřejmě odvolání) ze strany údajného zmocněnce, zřejmě proti napadenému rozhodnutí, byla správnímu stupně I. stupně odesílána, nikoliv doručena. Z toho je zřejmé, že se žalobce dopustil předmětného přestupku nedbalostí nevědomou, kdy je v jeho prospěch přihlédnuto k tomu, že se zřejmě mohl spoléhat toliko na činnost svého tehdejšího údajného zmocněnce (zmocnění nebylo prokázáno) a na kontrolu jeho případné činnosti rezignoval. Pokud by se žalobce zajímal o průběh řízení – dodržel potřebnou procesní opatrnost, o nedoručení odvolání by se dozvědět měl a mohl, a svou povinnost by návazně na to mohl či učinit kroky (např. žádost o prominutí zmeškání lhůty spolu s odvoláním), aby se pokusil negativní následek – nabytí právní moci rozhodnutí, odvrátit. Jelikož již byla pravomocným rozsudkem KS v Plzni vyřešena předběžná otázka, zda lze na rozhodnutí OD/3111/15/PR nahlížet jako na pravomocné, kdy dle soudu toto pravomocné je a podané odvolání nebylo ze strany zmocněnce správnímu orgánu I. stupně řádně doručeno, byl žalobce dle žalovaného povinen splnit svoji povinnost odevzdáním řidičského průkazu. Pokud se žalobce nesprávně domníval, že za něho tehdejší údajný zmocněnec činil úkony (podával odvolání), případné škody vzniklé žalobci postupem jeho zmocněnce, si zmocněnec může uplatňovat cestou občanskoprávního řízení na svém zmocněnci. V daném případě však nemůže žalobce vyvinut z přestupku ani skutečnost, že se mohl domnívat, že odvolání podáno bylo. K vyjádření žalobce k obsahu rozhodnutí č.j.

OD/3111/15/Pr žalovaný znovu poukázal na rozsudek KS v Plzni č.j. 30A 106/2015-51, podle něhož je zapotřebí na rozhodnutí ze dne 12.3.2015 nahlížet jako na pravomocné, kdy doručení odvolání e-mailem správnímu orgánu I. stupně žalobce neprokázal. Z toho vyplývá, že žalobce musel být též povinen splnit povinnost odevzdat řidičský průkaz ve stanovené lhůtě. Žalovaný se plně ztotožnil se závěry KS v Plzni v předmětném rozsudku, že jakési e-mailové podání (prvotně nepodepsané zaručeným elektronickým podpisem, ale následně ve lhůtě doplněné se zaručeným elektronickým podpisem) zasílané správnímu orgánu I. stupně e-mailem (méně spolehlivým způsobem) a které bylo vyhodnoceno systémem jako spam a vzhledem k tomuto nebylo odesílateli odesláno potvrzení o přijetí podání, nemůže mít za následek pokračování v řízení, když doručení podání žalobce nikterak nebyl schopen prokázat a je zřejmé, že podání správnímu orgánu I. stupně doručeno nebylo. Je tak nutno přijmout závěr, že rozhodnutí č.j. OD/3111/15/Pr má údaje v doložce právní moci správné. Návrhy na provedení důkazu elektronickými podáními – odvoláním a celým spisem sp.zn. ZN/OD/142/15-48 jsou s ohledem na jejich zohlednění soudem při rozhodování nadbytečnými, kdy jejich provádění je pak neúčelným. Dle žalovaného platí zásada „soud zná právo“ a zdejší žalovaný orgán přejal argumentaci KS v Plzni ze zmiňovaného rozsudku, s níž se plně ztotožňuje.

O věci samé bylo rozhodnuto podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), neboť s tím žalobce i žalovaný souhlasili.

Žaloba je důvodná.

Na daný případ nepochybně dopadá žalobcem v žalobě zmiňovaný rozsudek NSS ze dne 15.12.2015 č.j. **9As 223/2015-35**, podle jehož právní věty *„vznikne-li spor o obsah doručené zprávy a nejedná-li se o zprávu obsahující chybný datový formát nebo počítačový program, které jsou způsobilé dovést škodu na výpočetní technice (§ 64 odst. 2 zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě), je pro vyhodnocení této zprávy podstatný její faktický obsah. Pouhé vyhodnocení sporné zprávy prostřednictvím spamového filtru jako nevyžádané obchodního sdělení, nepostačuje pro závěr, že se nejedná o úřední dokument, proto se jím nebude správní orgán vůbec zabývat (§ 13 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím).“*

V uvedeném rozsudku NSS dále konstatoval, že *za skutkového stavu není zřejmé, zda šlo skutečně o rizikovou zprávu, nevyžádané obchodní sdělení či žádost o poskytnutí informace. Technické parametry přijímání e-mailové korespondence může ovlivnit pouze žalovaný, který je v případě sporu povinen za správné nastavení svého systému prokázat. Případné nesprávné nastavení filtru nemůže jít k tíži žadatele o informaci. Ostatně je zcela běžné, že do nevyžádané pošty či karantény propadnou zprávy, které svým obsahem nejsou ani obchodním sdělením, ani rizikovou zprávou z hlediska bezpečnosti systému. Pokud žalovaný ve spojení se svojí doručovací adresou provozuje spamový filtr, odpovídá za jeho správné fungování. Závěr městského soudu o nedoručení sporné zprávy a v tomto důsledku nezahájení postupu opětového poskytnutí informace je proto předčasný. Skutečnost, že stěžovatel povinnému subjektu doručil na jeho elektronickou podatelnu dne 8.10.2014 v 15 hod. e-mail, je mezi stranami nesporné. Pokud by zpráva byla vyhodnocena jako obsahující chybný datový formát nebo počítačový program, které jsou způsobilé přivodit škodu na*

výpočetní technice, je nepochybné, že takovou zprávu nebude povinný subjekt nejen evidovat, ale k případné stížnosti odesílatele zprávy ani kontrolovat její obsah. Taková zpráva se vzhledem k možnému následnému riziku „zavirování“ počítačového systému dle ve smyslu § 64 odst. 2 zákona o archivnictví evidovat nebude.

Na právě projednávanou věc je nutné aplikovat závěry z označeného rozsudku NSS. Toho si je evidentně vědom i žalovaný, neboť to vyplývá z jeho následného postupu po podání žaloby, kdy za účelem doložení správnosti nastavení antispamového filtru MěÚ Klatovy požádal Ing. R.K. o vyjádření k antispamovému filtru na tomto městském úřadě nastavenému a k doložení podkladů antispamového filtru od výrobce, což dokládá k vyjádření žalovaného přiložená žádost KÚPK. Dosud soudu odpověď příslušného pracovníka IT oddělení správního orgánu prvního stupně doručena nebyla. Je nicméně z těchto okolností jasné, že v dané věci za daného skutkového stavu nelze učinit bez důvodných pochybností závěr o tom, že žalobce spáchal přestupek neodevzdání řidičského průkazu ve stanovené lhůtě počítané od právní moci rozhodnutí, když není prokázáno, že by žalobce účinně nezabránil právní moci tohoto rozhodnutí podáním odvolání proti němu.

V daném případě je proto nutné doplnit zásadním způsobem dokazování, a to ve směru, který již žalovaný naznačil. Je nezbytné, aby žalovaný postupoval v intencích zmíněného rozsudku NSS, a zjistil, zda žalobcem emailem zaslaná rozhodná podání (odvolání ze dne 9.4.2015 a jeho doplnění o uznávaný elektronický podpis ze dne 14.4.2015) neobsahovala chybný datový formát nebo počítačový program, které jsou způsobilé dovést škodu na výpočetní technice. Pouze v takovém případě by bylo možné dospět k závěru, že rozhodnutí, na základě kterého vznikla žalobci povinnost dle § 94a odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., se stalo pravomocným, protože proti němu nebylo podáno účinné odvolání.

Na základě výše uvedeného soud zrušil napadené rozhodnutí pro **nezákonnost** podle § 78 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Současně soud zavázal žalovaného právním názorem o včasnosti podaného odvolání.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., a žalobci, který měl ve věci plný úspěch, byla **přiznána náhrada** za zaplacený soudní poplatek a dále za náklady právního zastoupení sestávající z odměny za 3 úkony právní služby á 3.100,-Kč a 3 režijní paušály á 300,-Kč navýšené o 21% DPH.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni dne 23. srpna 2017

Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: M. K.